

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXIX. évf. 7. szám

2016. július

LITURGIKUS „C” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Július

2. SÁRLÓS BOLDOGASSZONY

3. Évközi 14. vasárnap

(szöveg 253-256. old., pref.: 32-35. old.)

10. Évközi 15. vasárnap

(szöveg 257-260. old., pref.: 32-35. old.)

17. Évközi 16. vasárnap

(szöveg 261-264. old., pref.: 32-35. old.)

24. Évközi 17. vasárnap

(szöveg 265-269. old., pref.: 32-35. old.)

31. Évközi 18. vasárnap

(szöveg 270-273. old., pref.: 32-35. old.)

Augusztus

7. Évközi 19. vasárnap

14. Évközi 20. vasárnap

15. NAGYBOLDOGASSZONY

20. SZENT ISTVÁN KIRÁLY ÜNNEPE

21. Évközi 21. vasárnap

28. Évközi 22. vasárnap

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium Kápolnája,**
V. kerület, Budapest, Piarista
utca 1.

- július 3., 10., 17., 24. és 31. délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	júl. 10.	15.00
Pécs	júl. 3.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác	nyári szünet	16.30
Veszprém	júl. 17.	15.00

TUDNIVALÓK

Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.
Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:
Hétfőn 10-16-ig
kedden 16-17-ig.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámom (Faludi Pirokska).

SÁRLÓS BOLDOGASSZONY

(Szűz Mária látogatása Erzsébetnél)

Magyarországon a régi szokás szerint ma ünnepeljük a Boldogságos Szűz Mária látogatását. Az aratási munkálatok miatt nálunk Sárlos Boldogasszony az ünnep népies neve.

Az ünnepet a világegyház május 31-én üli meg.

Mária az angyali üdvözlés

alkalmával Gábrriel főangyaltól tudta meg, hogy idős rokona, Erzsébet, Keresztelő Szent János leendő anyja már hat hónapja gyermeket vár. Azonnal útra kelt, hogy a nehéz napokban segítségére lehessen. Ehhez a látogatáshoz kapcsolódik Mária csodaszép hálaéneke, a Magnificat (Lk 1,47-55), mely már az őskeresztényeknél az Egyház hálaadó éneke volt, s azóta is imádkozzuk az esti zsoltosmában, a közösségi és magán imádságokban. Mária az Egyház mintája, jelképe, igazi előéneke ebben a hálaadásban.

Magasztalja lelkem az Urat,

és szívem ujjong üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát:

Íme ezentúl boldognak hirdetnek az összes nemzedékek,

mert nagyot művelt velem ő, aki Hatalmas:

ő, akit Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma azokon, akik istenfélők.

Csodát művelt erős karjával:

a kevélykedőket széjjelszórta, hatalmasokat elűzött trónjukról,

kicsinyeket pedig felmagasztalt;

az éhezőket minden jóval betölti,

a gazdagokat elbocsátja üres kézzel.

Gondjába vette gyermekét, Izraelt:

megemlékezett irgalmáról,

melyet atyáinknak hajdan megígért,

Ábrahámnak és utódainak mindörökké.

Sárlos Boldogasszony a szegények és szükségben szenvedők gondviselője, a betegségben és fogságban sínylődők pártfogója és áldott állapotában a várandós édesanyák oltalma.

Az ország északi részein ezen a napon felvirágoztak egy széket és a ház elé tették. Ha erre jönne a nehézkes Mária, legyen hol megpihennie.

A Sárlos Boldogasszony elnevezés utal az ünnepnek az aratással, termékenységgel való szimbolikus-szokrális párhuzamára. Ezt tanúsítja a következő szöveg is:

*Az isteni Szűzanya indul hosszú útra,
Szent Erzsébet rokonának látogatására.
Siet drága terhével, isteni gyümölcsével,
Amerre megy, ahova lép, áldás derül fel,
Mert az égi jó Atya áldását osztogatja:
Gazdag termés, istenáldás virul nyomába.*

Az aratás a parasztember életében és munkájában nagy esemény, amelyre a gépesített munkatechnika korszakában is bizonyos áhítattal és komolysággal készül. Az élet, vagyis a mindennapi kenyér a régi parasztok szemében Isten ajándéka, valamiképpen Krisztus teste (Oltáriszentség). A Miatyánkban is ezért köszönjük a hívek.

Szil rábaközi faluban Sarlós Boldogasszony ünnepe volt az aratás kezdete. Misét hallgattak, mialatt a szerszámokat a templom falához támasztották. Utána a búzában mindenki vágott egy rendet, majd hazatértek. Csak másnap fogtak igazában a munkához. Zsidány horvát aratóit és szerszámaikat a munka kezdete előtt a plébános megáldotta. Pusztaföldvárrott ez kint a búzaföldön történt.

Régi gyakorlat és hagyomány szerint még a 18. században is az asszony sarlójával aratott, a férfi pedig nyomában járva kötözött. A nép szimbolikus szemléletében a Szűzanya arat, és Fiára hagyja, hogy gyűjtsön és a búzát a konkolytól elválassza.

EVANGÉLIUM

Szent Lukács könyvéből

(Lk 10, 1-9)

Jézus tudta, hogy szükség van sok tanítóra, mert Istenről kell tanítani minden embernek. Azért Jézus kiválasztott 72 tanítványt az apostolok mellé. Jézus elküldte a 72 tanítványt, hogy tanítsák az embereket. Azt mondta Jézus a 72 tanítványnak: „Menjetek a városokba és a falvakba, mondjátok meg az embereknek, hogy én is nemsokára jövök és tanítom őket.” Azután Jézus azt mondta a 72 tanítványnak: „Kellene sok tanító, mert az embereket Istenhez kell vezetni. Sajnos kevés tanító van. Kérjétek Istent, hogy küldjön sok jó tanítót az emberekhez. Most én küldelek titeket az emberekhez. Nehéz lesz a ti dolgotok. Ti olyan szelídek vagytok, mint a bérányok. Sok ember olyan erőszakos, mint a farkas. Azért lesz nehéz

nektek. Megmondom nektek, hogyan kell viselkedni. Ne vigyetek magatokkal pénztárcát és táskát, ne vigyetek sarut. Útközben ne álljatok meg beszélgetni. Ha bementek egy házba, így köszönjétek: „Béke legyen ebben a házban!”

A békeszerető emberek békét kapnak Istentől, a rosszakarátú embereknél nincs béke. Ha egy házban meghívják titeket, akkor maradjatok ott abban a házban. Ne menjetek házról-házra! Amit adnak nektek enni és inni, azt fogadjátok el. Ti taníjátok az embereket, az emberek pedig adnak nektek ennivalót. Ez helyes dolog.

Gyógyítsátok meg a betegeket és beszéljétek az embereknek Isten országáról, mert Isten országa nemsokára itt lesz.”

A MI ESEMÉNYÜNK

Nagy Sándor diakónus már pap lett

2016. június 11-én az esztergomi Bazilikában vagyis Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyházban Erdő Péter bíboros úr pappá szentelte meg Nagy Sándor diakónust. Tavaly június

13-án ugyanott a bazilikában diakónussá szentelték őt. Egy évig diakónusi munkát végzett. Ebben az egy évben néhányszor csak az igeliturgiát tartotta a siket hívőknek a szentmise helyett a kápolnában. Most már áldozópap lett és bűnbánati szentséget és oltáriszentséget tart a hívők számára. Mi a siketek sokan és örömmel vettünk részt a szép ünnepségen. Feri atya és Piroska tolmácsolt nekünk és a külön helyen ülő Sanyi siket szüleinek is. Az ünnepségen négyen kaptak diakónus-szentelést és hárman - köztük Nagy Sándor is - pedig pappá szentelést. Szép ünnepség volt a Bazilikában. Isten segítsen Nagy Sándor atyának, hogy mise és tanítás által tudhasson foglalkozni a siket hívőkkel.

(Popovics Zoltán beszámolója)

Képek:

Ferenc pápa: Nem csukhatjuk be szemünket a betegség és fogyatékoság előtt!

Pápai ünnepi szentmisével fejeződött be június 12-én a betegek és fogyatékkal élők háromnapos szentévi zarándoklata Rómában. Most először az evangélium felolvasásával egy időben értelmi fogyatékosok a jelenet dramatizált változatát is előadták, hogy segítsék beteg társaikat a szöveg megértésében.

A mise végén az úrangyala elimádkozása előtt a Szentatya főképp a gyermekmunka ellen emelte fel szavát.

Ferenc pápa homíliáját és a szentmise végén mondott beszédét teljes terjedelmében közöljük.

„Krisztussal engem is keresztre feszítettek, többé tehát már nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,19). Pál apostol nagyon erős szavakkal fejezi ki a keresztény élet titkát: mindent a halál és feltámadás húsvéti dinamizmusa foglal össze, melyet a kereszttségben kaptunk meg. A vízbe merüléssel ugyanis mintegy meghalunk és eltemettetünk Krisztussal (vö. Róm 6,3–4), amikor pedig kiemelkedünk belőle, kinyilvánítjuk a Szentlélekben való új életet. Ez az újjászületés egész létünket, annak minden aspektusát átfogja: a betegség, a szenvedés és a halál is bele van foglalva Krisztusba, és benne találja meg végső értelmét. Ma, a betegséggel és fogyatékosággal élők szentévi zarándoklatán Istennek ez az életet adó szava különleges visszhangra talál gyülekezetünkben.

Igazából előbb-utóbb mindannyian szembesülünk a magunk és mások gyengeségeivel és betegségeivel. Milyen sokféle arcot ölt ez az annyira jellemzően és drámaian emberi tapasztalat! Mindenesetre élesebben és nyomatékosabban felveti az emberi létezés értelmére irányuló kérdést. Lelkünkben egyfajta cinikus magatartás is kialakulhat, mintha mindent azzal lehetne csak megoldani, ha elviseljük, illetve mintha csak a saját erőnkre számíthatnánk. Máskor pedig, épp ellenkezőleg, minden bizalmát a tudományos felfedezésekbe veti az ember, azt gondolja,

hogy valahol a világban biztosan létezik gyógymód az adott betegségre. Sajnos azonban nem így van, és még ha létezne is az a gyógymód, csak kevesek juthatnának hozzá.

A bűntől sebzett emberi természet magán hordozza a korlátok közé szorítottságot. Ismerjük azt az ellenérzést, amely főként napjaikban a komoly fizikai korlátok közé szorított létezéssel szemben megnyilvánul. Úgy vélik az emberek, hogy a beteg vagy fogyatékos személy nem lehet boldog, mert képtelen megvalósítani azt az életstílust, amelyet az élvezet és a szórakozás kultúrája rákényszerít. Egy olyan korban, amikor egy bizonyos fajta testápolás tömegmítosszá és így jó üzletté vált, azt, ami tökéletlen, el kell rejteni, mert az sérti a kiváltságosak boldogságát és nyugalmát, illetve válságba sodorja az uralkodó életmodellt. Jobb ezeket az embereket elkülönítve tartani, kerítés mögött, akár aranyozott kerítés mögött is, vagy a vallásosság és a segítségnyújtás „fenntartott helyein”, hogy ne zavarják meg a hamis jólét ritmusát. Előfordul az is, hogy egyenesen azt gondolják: jobb minél előbb megszabadulni tőlük, mert megoldhatatlan gazdasági nehézséget jelentenek a mostani válságos időszakban. Valójában azonban micsoda illúzióban él a mai ember, aki becsukja szemét a betegség és a fogyatékoság előtt!? Nem fogja fel az élet igazi értelmét, amely magában foglalja a szenvedés és a korlátoltság elfogadását is. A világ nem attól lesz jobb, ha csak látszólag „tökéletes” – hogy ne mondjam, szépen „kifestett” – emberekből áll, hanem ha növekszik az emberek közötti szolidaritás, egymás elfogadása és tisztelete. Mennyire igazak az apostol szavai: „Ami a világ szemében gyenge, azt választotta ki Isten, hogy megszégyenítse az erőseket” (1Kor 1,27).

A mai vasárnap evangéliuma is (Lk 7,36–8,3) az emberi gyengeség egy bizonyos helyzetét állítja elénk. A bűnös asszonyt az emberek megítélik és félreszorítják, Jézus viszont elfogadja és védelmébe veszi, mert „nagyon szeretett” (Lk 7,47). Ez Jézus végkövetkeztetése, aki odafigyelt e nő szenvedésére és sírására. Jézus gyengédsége annak a szeretetnek a jele, amelyet Isten azoknak tart fenn, akik szenvednek és kirekesztettek. Nem csak fizikai

szenvedés létezik; ma az egyik legsúlyosabb kór a lelket támadja meg. Ez a szenvedés átjárja a lelket, szomorúvá teszi, mert nem kap szeretetet. Ez a szomorúság kórja. Amikor fontos emberi kapcsolatokban csalódást vagy elárultságot élünk meg, rájövünk, mennyire sérülékenyek, gyengék és védtelenek vagyunk. Nagyon erős kísértést érzünk, hogy magunkba zárkózzunk, és azt kockáztatjuk, hogy elveszítjük az élet lehetőségét, vagyis azt, hogy szeressünk mindenk ellenére. Szeressünk mindenk ellenére!

A mindenki által vágyott boldogság – másfelől – sokféle módon kifejeződhet, és csak akkor érhető el, ha képesek vagyunk szeretni. Ez tehát az út! Mindig a szeretet kérdéséről van szó, nincs más út. Az igazi kérdés az, ki szeret jobban! Milyen sok fogyatékos és szenvedő ember nyílik meg újra az életre, amint felfedezik, hogy szeretik őket! Mennyi szeretet fakadhat egy szívből, akár csak egy mosoly hatására is! Mosolyterápia! Tehát maga a törekenység adhat megerősítést és támaszt magányunkban. Kínszenvedésében Jézus a végsőkig szeretett minket (vö. Jn 13,1); a kereszten kinyilatkoztatta azt a Szeretetet, amely határtalanul adja önmagát. Mit is vethetnénk Isten szemére betegségeink és szenvedéseink miatt, ami már ne lenne ott az ő megfeszített Fiának arcán? Testi fájdalmaihoz kapcsolódik még a kigúnyolás, a kitzasztás, a szánakozás, miközben ő azzal az irgalommal válaszol, amely mindenkit elfogad és mindenkinek megbocsát: „sebei által nyertünk gyógyulást” (Iz 53,5; 1Pét 2,24). Jézus az az orvos, aki a szeretet orvosságával gyógyít, mert magára veszi szenvedésünket és megvált tőle minket. Mi tudjuk, hogy Isten képes megérteni gyengeségeinket, mert ő maga is elszenvedte azokat (vö. Zsid 4,15).

Az a mód, ahogyan megéljük a betegséget és a fogyatékoságot, az mutatja meg, milyen szeretettel vagyunk képesek mások felé fordulni. Az a mód, ahogyan a szenvedéssel és a korlátainkkal szembenézünk, az az ismérve arra irányuló szabadságunknak, hogy értelmet adjunk életünk tapasztalatainak akkor is, amikor azok értelmetlennek és meg nem érdemeltnek tőnnek. Ne engedjük hát, hogy ezek a megpróbáltatások megzavarjanak bennünket (vö. 1Tessz 3,3). Tudjuk, hogy a gyengeségben erőssé válhatunk (vö. 2 Kor 12,10), és megkaphatjuk azt a kegyelmet, hogy

kiegészítsük azt, ami még hiányzik bennünk Krisztus szenvedéseiből az egyháznak, az ő testének javára (vö. Kol 1,24). Ez a test – a feltámadt Úr testének képére – megőrzi a sebeket, a kemény küzdelem jelét, ám ezeket a sebeket a szeretet már mindörökre dicsőségesen átalakította.

A Szentatya szavai az úrangyala elimádkozása előtt:

Kedves testvéreim!

Tegnap Vercelliben boldoggá avatták Giacomo Abbondo áldozópapot, aki a 18. században élő, Istenbe szerelmes, művelt, híveinek mindig rendelkezésére álló pap volt. Osztozunk a vercelli egyházmegye örömeiben és hálaadásában! Hasonlóképpen a monrealiakéban, ugyanis Monrealban avatják ma boldoggá Carolina Santocanale nővért, a Lourdes-i Szeplőtelenül Fogantatott Szűz Mária Kapucinus Nővéreinek alapítóját. Ő egy palermói nemesi családban született, de otthagyta a kényelmes életet, és szegénnyé vált a szegények között. Különösen az Oltárszentségben jelenlévő Krisztusból merítette az erőt lelki anyaságához és a leggyengébbek iránt tanúsított szeretetéhez.

A betegek szentévi zarándoklatához kapcsolódóan tartottak a napokban Rómában egy nemzetközi konferenciát a leprás betegek gondozásáról. Hálás szívvel köszöntöm a konferencia szervezőit és résztvevőit, és gyümölcsöző munkát kívánok e betegség elleni harcban.

Ma van a gyermekmunka elleni világnap. Újítsuk meg mindannyian erőfeszítésünket, hogy megszüntessük ennek az újkori rabszolgaságnak az okait, amely gyermekek millióit foszt meg alapvető jogaiktól, és súlyos veszélyeknek teszi ki őket. Ma rengeteg gyermekrabszolga van a világban!

Szeretettel köszöntöm az Olaszországból és más országokból erre az ünnepre érkezett zarándokokat. Kivált köszöntet mondok nektek, akik betegségekben vagy fogyatékoságokban is itt akartatok lenni. Mély hálámat fejezem ki azoknak az orvosoknak és egészségügyi dolgozóknak is, akik a négy pápai bazilikánál berendezett „egészségpontokon” szakorvosi segítséget nyújtanak sok száz embernek, akik Róma városának külterületein élnek. Nagyon köszönöm nektek!

Szűz Mária, akihez most imánkban fordulunk, kísérsen minket mindig utunkon.

A Szentszék nyilatkozata az orlandói tragédiáról

Az egyesült államokbeli Orlandóban június 12-én egy szórakozóhelyen elkövetett brutális merényletben ötvenen veszítették életüket. Federico Lombardi szentszéki szóvivő június 13-án reggel nyilatkozatot tette közzé a tragédiával kapcsolatban.

Az Orlandóban történt szörnyű tragédia, amelynek nagyon sokan estek áldozatul, Ferenc pápában és bennünk mindnyájunkban az iszonyat, az elutasítás, a fájdalom és megrendültség legmélyebb érzéseit kelti az örült gyilkosság és az értelmetlen gyűlölet ezen újabb megnyilvánulásával szemben. Ferenc pápa imádságban és együttérzésben osztozik az áldozatok és sebesültek családtagjai kimondhatatlan szenvedésében és az Úrnak ajánlja őket, hogy bátorításra találjanak.

Kívánjuk, hogy mihamarabb megtalálják ennek a szörnyű és hihetetlen erőszaknak a kiváltó okait, amelyekkel hatékonyan szembe kell szállni. Ez az erőszak mélyen megrendíti az amerikai népet és az egész emberiséget, a benne élő békevágyat.

Már 25 éve szerveződött újjá a Karitás Magyarországon

1991. június 14-én 25 éve jegyezte be a Fővárosi Bíróság egyházi jogi személyként a Magyar Karitást (mai nevén Katolikus Karitás – Caritas Hungarica).

A Karitás 2016-ban megalakulásának 85. és újjászervezésének 25. évfordulóját is ünnepli. A Magyar Katolikus Egyház 1931-ben alapította meg hivatalos segélyszervezetét, amely összefogta és szervezte az egyház karitatív tevékenységét 1948-ig, amikor a szocialista államhatalom megszüntette.

A Karitás Magyarország egyik legnagyobb karitatív szervezete. 1991-ben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a katolikus egyház hivatalos segélyszervezeteként alapította meg újra, hogy az „egyház kinyújtott

karjaként” segítse a nélkülözőket. A szervezet országos hálózattá bővült, és intézményekkel, szociális szakemberekkel, önkéntesekkel, együttműködő partnerekkel, adományozókkal együtt 25 éve töretlenül segíti a rászorulókat.

A püspöki konferencia a Magyar Karitás nevével 2001-ben Katolikus Karitás – Caritas Hungaricára változtatta, ezzel is kiemelve azt a tényt, hogy a karitás a katolikus egyház hivatalos segélyszervezete.

25 évvel ezelőtt az országos központ létrejötte után az egyházmegyékben is megszervezték a Karitás-központokat, és a plébániákon sorra alakultak az önkéntes Karitás-csoportok, létrejött a Karitás szenvedélybetegeket segítő intézményhálózata, a RÉV, majd az idősek ellátását, a fogyatékkal élők nappali ellátását és a megváltozott munkaképességűek szociális foglalkoztatását végző szociális intézmények is megalakultak.

Mára az országos központban, a 16 egyházmegyei irodában és a 17 saját fenntartású szociális intézményben több mint 300 munkatárs koordinálja a napi feladatokat. Ma országsszerte 802 csoportban 8950 önkéntes tag és a segélyakciók során további több ezer önkéntes segíti a rászorulókat.

A Karitás munkatársai és önkéntesei nyolc fő területen – idősek látogatása, házi gondozása, családok anyagi, természetbeni és lelki támogatása, munkanélküliek és hajléktalanok segítése, szenvedélybetegek gondozása, fogyatékkal élők gondozása, nemzetiségi kérdések és problémák, menekültek és bevándorlók segítése, gondozása, humanitárius katasztrófhelyzetben történő segítségnyújtás – segítik a nehéz helyzetben élőket.

A rászoruló családokért évről évre nagyszabású segélyakciókat is indít a szervezet. A Karitás nevéhez fűződik többek között az ország minden településén megszervezett „Tartós szeretet” nagybőjti élelmiszergyűjtés és segélyakció, a „Vár a nyár” gyermektáboroztatási program, a „Legyen öröm az iskolakezdés” diákokat segítő akció, valamint az „Öngondoskodó háztartások” vetőmagosztási akció, az „Egymillió csillag a szegényekért” szolidaritási akció és a „Tárjátok ki a szívetek” karácsonyi segélyprogram is. Az

ilyen segélyakciók során több ezer nehéz sorsú családot segít évről évre a szervezet a jó szándékú adományozók segítségével.

A szervezet jelen volt a magyarországi katasztrófák helyszínein is. Segített a kitelepítettek elhelyezésében, szociális ellátásában, az újjáépítés feladataiban, a károsultak lakhatási feltételeinek megteremtésében, házaik felújításában, ingóságaik pótlásában, és nagy erővel végezte a károsult személyek és hozzátartozóik mentálhigiénés támogatását a beregi, az észak-magyarországi és a dunai árvizek, illetve a kolontári vörösiszap-katasztrófa után, illetve számos településen indított segélyprogramot viharok és kisebb földrengés esetén is.

Az önkéntesek országsszerte több ezer idős és beteg ember házi gondozását látják el, és kórházi betegek látogatását is több településen végzik.

A nehéz helyzetbe került családok anyagi, természetbeni és lelki támogatása is kiemelt feladat az önkéntesek számára a mindennapokban.

A plébániai csoportok mellett 11 hivatalos KaritászpONT is várja a ruha-, háztartásieszköz- és ajándéktárgy-adományokat és -felajánlásokat, amelyeket a rászorulóknak juttatnak el.

A szervezet újraalakulásával egy időben bekapcsolódott a nemzetközi Karitászhálózatba és a világ 166 országát összekapcsoló Caritas Internationalis tagja lett. E kapcsolatrendszernek köszönhetően számos alkalommal indított segélyprogramot Erdélyben, a Vajdaságban és Kárpátalján a határon túli magyar rászorulókért és vett részt humanitárius katasztrófák okozta válsághelyzetek kezelésében számos külföldi országban.

A Karitászmunkatársai segítséget nyújtottak Ruandában a polgárháború idején, illetve a lengyelországi és csehországi árvíz során, Srí Lankán a gyorssegély biztosításán túl lakóházakat, kollégiumot is építettek a szökőár után, de segítséget nyújtottak a haiti földrengést, a délszláv árvizet követően, és

több országban különböző humanitárius katasztrófák idején is.

A Karitászmunkatörténetét átszövi a közösség ereje és az elesettek iránti szeretet. Erre az összefogásra, a segítő szeretetre utal a szervezet jubileumi logója is, amelyen egy körben jelenik meg a segítő kéz a békét és szeretetet jelképező galambbal.

Szeptemberben újra Budapesten rendezik meg a Katolikus Társadalmi Napokat

Negyedszer rendezik meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Katolikus Társadalmi Napokat (Kattárs). A rendezvény, amelynek szlogenje: „Jézus az irgalmasság arca. Társai vagyunk!”, szeptember 16–17-én lesz a budapesti Március 15. téren.

A Kattárs kiemelt célja a Katolikus Egyház tanításának bemutatása kerekasztal-beszélgetések, előadások, koncertek, családi játékok keretében. A programot 2013 szeptemberében első ízben Budapesten, majd a következő években Miskolcon és Debrecenben szervezték meg.

A 2016-os Kattárs kapcsolódik az irgalmasság szentévéhez, és Jézust mint a Katolikus Egyház szociális munkájának forrását állítja középpontba. Az irgalmasság témáját erősítve a rendezvény másik kiemelt célja a jubileumi Szent Márton-év megünneplése, elsősorban kulturális előadásokon, kiállításokon és konferenciákon keresztül. Az egyház szociális intézményeinek bemutatásán túl fontos szerepet kapnak az egyéni életutak, a tanúságtételek és a személyes beszélgetések, amelyekben az irgalmasság cselekedetei kézzelfoghatóvá és emberivé válnak. Az idei Kattárs újdonságaként a programok között megjelenik a sport is: elsősorban a sport társadalmi szerepvállalását, szolidáris oldalát és közösségépítő erejét szándékoznak bemutatni.

„Szent II. János Pál pápa mondta: »Ne féljete! Nyissátok ki a kapukat Krisztus előtt!« A társadalmi és kulturális élet kapuit...! A Kattárs rendezvényel szeretnénk kinyitni társadalmunk kapuit az evangélium jó híre előtt. Az evangélium az a forrás, amely Európa és hazánk történelmét számtalan módon gazdagította. Ma is mindennél jobban erre a

forrásra van szüksége a társadalmunknak” – nyilatkozta Székely János püspök, a püspöki konferencia Caritas in Veritate Bizottságának vezetője.

A rendezvényt megelőző nap délutánján, szeptember 15-én a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara workshopot szervez, amelynek címe „Te megosztanád a köpenyedet?”, helyszíne pedig a belvárosi templom altemploma lesz. A Szent Márton-év központi témájához kapcsolódó műhely-konferencia az osztozó segítség hagyományaival és a mai világban történő megvalósulásával foglalkozik, a különböző tudományterületek nézőpontjaiból vizsgálja az osztozás kultúráját, érvényesítve a

Társadalomtudományi Kar sokszínűségéből adódó multidiszciplináris megközelítést.

Az eseményhez kapcsolódik a Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet kiállításának megnyitása, különböző Szent Márton-évi pályázataik eredményeinek bemutatása is. Díjazzák a drámapályázatok, a vers- és prózaíró verseny, német és latin műfordítási versenyek legjobbait, akik be is mutatják pályaművüket, emellett óvodások Szent Márton-műsort adnak elő. A rendezvényhez kapcsolódik a katolikus iskolák hagyományosan két évente megrendezésre kerülő zarándoklata is, melyre idén 1500-2000 résztvevőt várnak.

EGY SZENT ÉLETE

„A betegekben Krisztust látta” (Lellisi Szent Kamill)

Július 14-én ünnepeljük Lellisi Szent Kamill liturgikus emléknapját. A betegek és haldoklók védőszentjeként ismert Lellisi Kamill az 1550-es szentév pünkösd vasárnapján született. 25 éves koráig kicsapongó életet él, zsoldos katonaként keresi kenyerét, majd miután összes pénzét elkártyázza, koldulni kezd. Végül a kapucinus szerzeteseknél kap munkát, építkezésen kell követ hordania. Ám fekélyes seb keletkezik a lábán, amit egy római kórházban igyekeznek gyógyítani – csekély sikerrel.

Az akkori egészségügyi ellátás mai szemmel elképzelhetetlen higiéniai viszonyok között zajlik, a súlyos betegeket egyszerűen kidobják a kórházból, az ápolók maguk is beteg emberek. Kamill élete 180 fokal fordulatot vesz, amikor egy szerzetessel való találkozása után megtér és egyetlen célja a betegek ápolása és gyógyítása lesz, akikben Krisztust látja.

Megalapítja a betegek szolgálatát szolgálók rendjét, amelyet 1586-ban V. Sixtus pápa hivatalosan is elismer. Kamill a szerzetesi hármast fogadalm mellé egy negyediket is fölvesz: a betegek állandó testi és lelki ellátását, olyannyira, hogy

az elesettek iránti irgalmasság jegyében kijelenti: „Ha már nem találunk szegényeket a világon, el kell mennünk és a föld alól is előkeríteni őket, hogy a javukat szolgáljuk és szeressük őket.”

Lellisi Szent Kamill súlyos betegségével mit sem törődve hal meg 1614-ben. 132 évvel később XIV. Benedek pápa szentté avatja, majd XIII. Leó pápa a betegek védőszentjévé nyilvánítja. XI. Pius az ápolók, míg VI. Pál pápa az olasz katonai egészségügyi ellátás védőszentjének is megteszi Lellisi Szent Kamillt.

Az általa alapított betegek szolgálatát szolgáló kongregációnak szerte a világon jelenleg mintegy 1100 tagja van, 113 kórház és 153 beteggondozó házat tartanak fenn, amelyekben több mint 16 ezer világi ápoló segítségével látnak el évi kb. 100 ezer beteget.

A kamilliánusok családjához tartozó szerzetesek, szerzetesnők és harmadrendiek száma eléri a hétezeret. Megkülönböztető jelük a ruhájukra és köpenyükre varrt vörös kereszt, amely a Krisztus vére általi megváltás jelképe.

